

U S T A W A

z dnia 2017 r.

o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1440, 1753, 1890 i 1893) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w ust. 1:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51);”,

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1177/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. o prawach pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 1).”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W zakresie regularnego przewozu osób realizowanego w strefie transgranicznej, przepisy ustawy stosuje się z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414, z późn. zm.) oraz rozporządzenia (WE) nr 1073/2009 w zakresie międzynarodowego transportu drogowego”;

2) w art. 4 w ust 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

2) dworzec – obiekt budowlany, w którym znajduje się miejsce przeznaczone do odprawy pasażerów, w skład którego wchodzi w szczególności: przystanki

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym oraz ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

komunikacyjne, punkt sprzedaży biletów, punkt informacji dla podróżnych, poczekalnia oraz węzeł sanitarny,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) komunikacja miejska - gminne przewozy pasażerskie wykonywane w granicach administracyjnych miasta albo sąsiadujących:

a) miasta i gminy,

b) miast, albo

c) miast i gmin

- jeżeli zostało zawarte porozumienie lub został utworzony związek międzygminny w celu wspólnej realizacji publicznego transportu zbiorowego, a także metropolitalne przewozy pasażerskie, określenie to nie obejmuje przewozów realizowanych wyłącznie na obszarze gmin miejsko-wiejskich;"

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) linia komunikacyjna – połączenie komunikacyjne na:

a) sieci dróg publicznych lub drogach wewnętrznych albo

b) liniach kolejowych, innych szynowych, linowych, linowo-terenowych, albo

c) akwenach morskich lub wodach śródlądowych

– wraz z oznaczonymi miejscami do wsiadania i wysiadania pasażerów, po których odbywa się publiczny transport zbiorowy;"

d) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) wojewódzkie przewozy pasażerskie – przewóz osób w ramach publicznego transportu zbiorowego wykonywany poza granice administracyjne powiatu lub miasta na prawach powiatu i niewykraczający poza granice jednego województwa, a w przypadku linii komunikacyjnych w transporcie kolejowym także przewóz do najbliższej stacji w województwie sąsiednim, umożliwiające przesiadki w celu odbycia dalszej podróży lub techniczne odwrócenie biegu pociągu, oraz przewóz powrotny ; inne niż przewozy gminne, powiatowe, powiatowo-gminne, metropolitalne i międzywojewódzkie;"

3) po art. 5a dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Publiczny transport zbiorowy zapewnia co najmniej:

1) połączenia pomiędzy miastem stanowiącym siedzibę wojewody i sejmiku województwa a miejscowościami stanowiącymi siedziby władz powiatów wchodzących w skład danego województwa;

2) połączenia pomiędzy miejscowościami stanowiącymi siedziby władz powiatów sąsiadujących.";

4) w art. 7

a) w ust. 1 w pkt 5 dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) właściwe ze względu na siedzibę przedsiębiorcy - w międzywojewódzkich przewozach pasażerskich w transporcie drogowym niebędących przewozami o charakterze użyteczności publicznej, w zakresie o którym mowa w art. 30 ust. 1a.";

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2d w brzmieniu:

„2a. Gmina może powierzyć powiatowi na podstawie porozumienia pełnienie funkcji organizatora w zakresie gminnych przewozów pasażerskich.

2b. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 5 są również organizatorami przewozów sięgających odpowiednio: sąsiedniego powiatu lub miasta na prawach powiatu, sąsiedniego województwa na liniach komunikacyjnych jeżeli:

1) przejazd przez obszar innej jednostki jest niezbędny dla obsługi obszaru własnej jednostki;

2) przewóz jest realizowany do najbliższej miejscowości, do której dociera transport zorganizowany przez sąsiednią jednostkę samorządu terytorialnego, umożliwiającą obsługę pasażerów;

3) przewóz jest realizowany do najbliższego węzła przesiadkowego położonego w sąsiadującym z danym powiatem mieście na prawach powiatu;

4) w transporcie kolejowym przewóz jest realizowany do najbliższej stacji, na której jest możliwe techniczne odwrócenie biegu pociągu.

2c. Koszty organizacji i funkcjonowania przewozów, o których mowa w ust. 2c ponosi w całości odpowiedni organizator.

2d. W przypadku, o którym mowa w art.2b pkt 1-4 organizator jest zobowiązany poinformować w terminie 30 dni przed rozpoczęciem wykonywania przewozów organizatora przez którego obszar właściwości będzie realizowany przewóz.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wykonywanie przewozów w strefie transgranicznej o charakterze użyteczności publicznej wymaga zawarcia porozumienia między odpowiednimi jednostkami i stanowi podstawę do przekazywania środków finansowych na ich realizację.”;

5) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, zwany dalej „planem transportowym” opracowuje organizator publicznego transportu zbiorowego, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 2a.

2. Plan transportowy uchwalony przez właściwe organy jednostek samorządu terytorialnego stanowi akt prawa miejscowego.”;

6) w art. 12:

a) ust 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Plan transportowy zawiera:

1) sieć komunikacyjną niezbędną do zaspokojenia potrzeb przewozowych mieszkańców obszaru właściwości organizatora;

2) informację o:

a) oznaczeniu linii komunikacyjnych,

b) liczbie pasażerów obsługiwanych na danej linii komunikacyjnej z uwzględnieniem potoków pasażerskich w określonych przez organizatora przedziałach czasowych w ciągu doby oraz poszczególnych dni tygodnia,

c) pakietach linii komunikacyjnych obejmujących co najmniej jedną linię komunikacyjną o wysokim średnim potoku pasażerskim i co najmniej jedną linię komunikacyjną o niskim średnim potoku pasażerskim, o których mowa w pkt 1, przewidzianych do obsługi przez operatorów w transporcie drogowym, z wyłączeniem komunikacji miejskiej.;

Art.1a. 1. Plan transportowy organizatora:

1) o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, w przypadku gdy liczba mieszkańców na obszarze jego właściwości:

a) nie przekracza 15 000 mieszkańców - zawiera co najmniej 2 pakiety, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c;

b) przekracza 15 000 mieszkańców jest zobowiązany stworzyć co najmniej 4 pakiety, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c;

2) o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 - zawiera co najmniej 4 pakiety, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c.

3) o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3, 4 i 4a - zawiera co najmniej 5 pakietów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c.

4) o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4b i 5 - zawiera co najmniej 10 pakietów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c.;

2. Przy opracowywaniu planu transportowego należy uwzględnić w szczególności:

1) konieczność zapewnienia potrzeb przewozowych mieszkańców obszaru właściwości organizatora;

2) potrzeby zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, w szczególności potrzeby osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej zdolności ruchowej, w zakresie usług przewozowych;

3) istniejący stan w przewozów w zakresie publicznego transportu zbiorowego w tym przewozów regularnych specjalnych, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1907, z późn. zm.) oraz sposób realizacji przez gminy obowiązku dowozu dzieci do szkół.”,

b) uchyla się ust. 4,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw transportu określi w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres planu transportowego oraz sposób jego opracowania z podziałem na część tekstową i graficzną, uwzględniając skalę opracowań kartograficznych, stosowane oznaczenia i nazewnictwo oraz rodzaj transportu, którym będzie wykonywany przewóz.”;

7) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Do aktualizacji planu transportowego, o której mowa w art. 11 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 i 13.”;

8) w art. 15:

a) w ust. 1:

– pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) ustalaniu stawek opłat za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych i dworców zlokalizowanych na liniach komunikacyjnych na obszarze właściwości organizatora;

6) podawanie do publicznej wiadomości, w drodze uchwały, informacji o wszystkich przystankach komunikacyjnych, dworcach, zlokalizowanych na liniach komunikacyjnych na obszarze właściwości organizatora oraz warunkach i zasadach korzystania z tych obiektów;”,

– uchyla się pkt 7,

– po pkt 6 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) uzgadnianiu zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych i dworców z ich właścicielami lub zarządzającymi.

b) uchyla się ust. 2;

9) w art. 16 w ust. 5 pkt 2 i 3 otrzymuje brzmienie:

„2) 1,5 zł – za wjazd środka transportu na dworcu lub zintegrowanym węźle przesiadkowym;

3) 5 zł – za wjazd środka transportu na dworcu wyznaczonym zgodnie z art. 47h ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym do udzielania pomocy osobom niepełnosprawnym i osobom o ograniczonej sprawności ruchowej w zakresie określonym w załączniku I lit. a do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 181/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. dotyczącego praw pasażerów w transporcie autobusowym i autokarowym i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004.”.

10) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Organizator może przyznać operatorowi prawo wyłączne, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1370/2007.”;

11) w art. 23:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 2;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, gdy umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego ma dotyczyć świadczenia tych usług w wymiarze mniejszym niż 50 000 kilometrów rocznie nie jest wymagane publikowanie ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizator zamieszcza ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, a ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1a w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

12) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„1. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego może dotyczyć:

1) linii komunikacyjnej albo

2) sieci komunikacyjnej

– ujętych w planie transportowym obowiązującym na obszarze właściwości danego organizatora.

2. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego w transporcie drogowym, z wyłączeniem komunikacji miejskiej, dotyczy pakietów linii komunikacyjnych, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 lit. c, objętych planem transportowym obowiązującym na obszarze właściwości danego organizatora.

3. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego w transporcie drogowym w komunikacji miejskiej dotyczy sieci komunikacyjnej, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, objętej planem transportowym obowiązującym na obszarze właściwości danego organizatora.

4. Organizator, o którym mowa w art. 7, może zawrzeć umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego z jednym operatorem publicznego transportu zbiorowego na obsługę nie więcej niż 50% pakietów linii komunikacyjnych, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 lit. c, z wyłączeniem komunikacji miejskiej.

3. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego zawierana w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 4, może dotyczyć linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej nie objętych planem transportowym obowiązującym na obszarze właściwości danego organizatora.”;

13) art. 25 ust. 1 uchyla się pkt 16;

14) w art. 28:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 4;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Załącznikiem do zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, jest rozkład jazdy.

W komunikacji miejskiej rozkład jazdy może być dołączony w postaci elektronicznej, jeżeli środek transportu jest wyposażony w urządzenie umożliwiające jego odczytanie.”;

15) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30.1. Przewóz osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego niebędący przewozem o charakterze użyteczności publicznej z wyłączeniem przewozów wykonywanych w transporcie drogowym może być wykonywany przez przedsiębiorcę po dokonaniu zgłoszenia o zamiarze wykonywania takiego przewozu do organizatora

właściwego ze względu na obszar lub zasięg przewozów i wydaniu przez tego organizatora potwierdzenia zgłoszenia przewozu, z zastrzeżeniem art. 31.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przewóz osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego niebędący przewozem o charakterze użyteczności publicznej w międzywojewódzkich przewozach pasażerskich w transporcie drogowym może być wykonywany przez przedsiębiorcę po dokonaniu zgłoszenia o zamiarze wykonywania takiego przewozu do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy i wydaniu przez ten organ potwierdzenia zgłoszenia przewozu.”,

c) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) proponowany rozkład jazdy zawierający przystanki komunikacyjne, dworce, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 6;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. cennik;”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych położonych w granicach administracyjnych miast i dworców dokonane z ich właścicielami lub zarządzającymi;”;

16) w art. 32 ust. 1 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. W transporcie drogowym przed uzyskaniem potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 1a, przedsiębiorca uzgadnia zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych położonych w granicach administracyjnych miast i dworców z właścicielami tych obiektów lub ich zarządzającymi.

3. Właściciel lub zarządzający przystankami komunikacyjnymi, dworcami lub zintegrowanymi węzłami przesiadkowymi uzgadnia zasady korzystania z tych obiektów, jeżeli proponowany rozkład jazdy:

1) zawiera przystanki komunikacyjne i dworce, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 6;

2) nie ograniczy przepustowości przystanków komunikacyjnych, dworców lub zintegrowanych węzłów przesiadkowych;

3) nie spowoduje zagrożenia dla organizacji lub bezpieczeństwa ruchu.”;

17) w art. 34 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Zadania organów jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w ust.

1, są wykonywane jako zadania własne.”;

18) oddział 4 w rozdziale 3 otrzymuje brzmienie:

„Centralna Ewidencja Operatorów i Przewoźników”;

19) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1 Tworzy się Centralną Ewidencję Operatorów i Przewoźników, zwaną dalej „ewidencją”.

2. W ewidencji gromadzi się dane o przedsiębiorcach:

1), z którymi została rozwiązana umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;

2) wobec których została wydana ostateczna decyzja o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o której mowa w art. 35 ust. 4.

3. Ewidencję prowadzi, w postaci elektronicznej, minister właściwy do spraw transportu, który jest administratorem danych zgromadzonych w ewidencji.”;

20) w art. 40:

a) w ust. 1 pkt 2 - 4 otrzymują brzmienie:

„2) rodzaj i zakres przewozu, wykonywanego na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub potwierdzenia zgłoszenia przewozu oraz przebieg linii komunikacyjnych określonych w umowie lub potwierdzeniu;

3) dane dotyczące umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o których mowa w pkt 2:

a) datę zawarcia umowy lub wydania potwierdzenia,

b) numer umowy lub potwierdzenia,

c) nazwę organizatora, który zawarł umowę lub wydał potwierdzenie;

4) dane dotyczące rozwiązania umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub decyzji o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o których mowa w pkt 2:

a) datę rozwiązania umowy lub wydania decyzji o cofnięciu potwierdzenia,

b) podstawę prawną,

c) nazwę organizatora, który rozwiązał umowę lub wydał decyzję o cofnięciu potwierdzenia.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizator, który rozwiązał umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub wydał decyzję o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu niezwłocznie przekazuje do ministra właściwego do spraw transportu:

- 1) dane, o których mowa w ust. 1,
 - 2) informacje o rozwiązaniu umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub o uchyleniu lub unieważnieniu decyzji o cofnięciu potwierdzenia
- w postaci elektronicznej.”;

21) w art. 46:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w transporcie drogowym w rozkładzie jazdy mogą być uwzględnione wyłącznie przystanki komunikacyjne, dworce, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 6;”;

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) operator i przewoźnik uwzględnia uprawnienia pasażerów do ulgowych przejazdów określone w pkt 6;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot, któremu organizator zlecił realizację części lub całości zadań z zakresu organizacji publicznego transportu zbiorowego, nie może być jednocześnie:

- 1) operatorem lub przewoźnikiem, albo
 - 2) podmiotem powiązany z operatorem lub przewoźnikiem w sposób uniemożliwiający bezstronną realizację zadań
- jeżeli wykonywanie tych zadań mogłoby mieć wpływ na konkurencyjność przewozów w zakresie publicznego transportu zbiorowego.”;

22) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. Właściwy organizator może nałożyć na operatora lub przewoźnika obowiązek przekazania w wyznaczonym terminie:

- 1) informacji i dokumentów potwierdzających, że spełnia on wymagania ustawowe i warunki określone odpowiednio w umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub w potwierdzeniu zgłoszenia przewozu;
- 2) innych niż określone w pkt 1 informacji związanych z przewozem osób.”;

23) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„1. W związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym na wyrównanie straty z tytułu utraconych przychodów:

1) operatorowi przysługuje rekompensata w części, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. a, w postaci dotacji przedmiotowej – na zasadach określonych w umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;

2) przewoźnikowi przysługuje dopłata z budżetu państwa w postaci dotacji przedmiotowej z tytułu uprawnień do ulgowych przejazdów, z zastrzeżeniem art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) – na zasadach określonych w umowie zawartej z marszałkiem województwa.

1a. W związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym przewoźnikowi przysługuje dofinansowanie utraconych przychodów z tego tytułu w postaci dotacji. Kwotę dofinansowania stanowi różnica pomiędzy wartością sprzedaży biletów obliczoną według cen nieuwzględniających ulg ustawowych a wartością sprzedaży tych biletów w cenach uwzględniających te ulgi, z zastrzeżeniem ust. 1b,

1b. W przypadku gdy ceny biletów z ulgą ustawową przekraczają wartości maksymalne określone w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 56a, w kalkulacji wysokości dotacji uwzględnia się ceny maksymalne określone tym rozporządzeniem.

2. Wydatki na sfinansowanie straty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, są pokrywane z budżetu państwa, z wyłączeniem wydatków na sfinansowanie straty wynikającej z uprawnień do ulgowych przejazdów w komunikacji miejskiej.

3. Marszałek województwa otrzymuje subwencję z budżetu państwa na finansowanie strat wynikających z uprawnień do ulgowych przejazdów w wysokości odpowiadającej kwocie dopłat z tego tytułu udzielonych operatorom i przewoźnikom w roku poprzedzającym.”;

24) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia maksymalne wysokości kwot dotacji do poszczególnych rodzajów biletów sprzedawanych z ulgą ustawową przez operatorów i przewoźników z uwzględnieniem średniej ceny biletów za przejazd i długości przejazdu”.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty przewozowe ponoszone przez przewoźników i operatorów oraz rodzaj i wysokość stosowanych ulg.”;
25) w art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienie do otrzymywania dotacji, o których mowa w art. 56 ust. 1, nabywa operator lub przewoźnik, który stosuje kasy rejestrujące posiadające pozytywną opinię Prezesa Głównego Urzędu Miar, które umożliwiają określenie kwoty dopłat w podziale na poszczególne kategorie ulg ustawowych.”;

26) w art. 64 ust 1:

a) w pkt 2 skreśla się wyraz „lub”

b) po pkt 3 dodaje się wyrazy „albo”,

c) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) nie przekazał organizatorowi, w wyznaczonym terminie, informacji lub dokumentów potwierdzających, że spełnia on wymagania ustawowe i warunki określone odpowiednio w umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub w potwierdzeniu zgłoszenia przewozu, albo innych informacji związanych z realizacją regularnego przewozu osób.”;27) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Art. 78. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie regularnego przewozu osób w krajowym transporcie drogowym, kolejowym, innym szynowym, linowym, linowo-terenowym, morskim i w żegludze śródlądowej mogą ją nadal wykonywać na podstawie posiadanych uprawnień, jednak nie dłużej niż do dnia 31 lipca 2019 r.

2. Zezwolenia na wykonywanie regularnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym, których termin ważności upływa w dniu 31 grudnia 2016 r. wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność do dnia 31 lipca 2019 r.”;

28) w art. 79 w ust. 1 i 2, w art. 80, w art. 82 w ust. 2 oraz w art. 87 w ust. 1 i 3 wyrazy „31 grudnia 2017 r.” zastępuje się wyrazami „31 lipca 2019 r.”;

29) w art. 81, w art. 85 w ust. 2 oraz w art. 90 wyrazy „1 stycznia 2018 r.” zastępuje się wyrazami „1 sierpnia 2019 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 460, z późn. zm.²⁾) w art. 13 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 460, 774, 870, 1336, 1830, 1890 i 2281.

„3a. Od opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 3, są zwolnione:

1) pojazdy:

- a) Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a także sił zbrojnych państw obcych, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, tak stanowi,
- b) służb ratowniczych, służb ratownictwa górniczego, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- c) zarządcy dróg krajowych wykorzystywane do utrzymania tych dróg;

2) autobusy, którymi jest wykonywany przewóz osób na liniach regularnych do 50 km.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, późn. zm.³⁾) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dopuszczalna prędkość autobusu spełniającego dodatkowe warunki techniczne określone w przepisach, o których mowa w art. 66 ust. 5, wynosi:

- 1) na autostradzie i drodze ekspresowej – 100 km/h;
- 2) na pozostałych drogach poza obszarem zabudowanym – 90 km/h.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku nr 3 do ustawy po lp. 2.5.2. dodaje się l.p. 2.5.3. w brzmieniu:

2.5.3.	- nie spełnia wymagań dotyczących wyposażenia i oznakowania w zakresie tablicy kierunkowej	200
--------	--	-----

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970, z 2015 r. poz. 211, 541, 591, 933, 1038, 1045, 1273, 1326, 1335, 1359, 1649, 1830, 1844, 1893, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 266 i 352.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 486, 805, 915 i 1310 oraz z 2015 r. poz. 211, 390, 978, 1269, 1273 i 1893.

Art. 5. Postępowania administracyjne w sprawach o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych, prowadzone na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu.

Art. 6. Postępowania administracyjne w sprawach potwierdzeń zgłoszenia przewozu prowadzone na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu.

Art. 7. Umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, zawarte na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązują przez okres na który zostały zawarte.

Art. 8. 1. Przewoźnicy, którzy uzyskali potwierdzenie zgłoszenia przewozu wydane na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dokonują zwrotu tego dokumentu do właściwego organizatora.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, opłaty pobrane za wydanie potwierdzenia zgłoszenia przewozu podlegają zwrotowi.

Art. 9. 1. W terminie do dnia 31 grudnia 2017 r. organizatorzy dostosują obowiązujące na ich obszarze plany zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego do wymagań określonych w art. 12 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z uwzględnieniem linii komunikacyjnych obsługiwanych w dniu 1 czerwca 2017 r. przez przewoźników wykonujących regularne przewozy osób w krajowym transporcie drogowym na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

2. W terminie do dnia 31 grudnia 2017 r. organizatorzy, na których obszarze w dniu wejścia w życie ustawy nie obowiązuje plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, opracują projekt planu transportowego, o którym mowa w art. 12 ustawy wymienionej w art. 1, z uwzględnieniem linii komunikacyjnych obsługiwanych w dniu 1 czerwca 2017 r. przez przewoźników wykonujących regularne przewozy osób w krajowym transporcie drogowym na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym. i przedłożą właściwym organom do uchwalenia.

Art. 10. Przedsiębiorca może dokonać zgłoszenia o zamiarze wykonywania przewozu w zakresie publicznego transportu zbiorowego w transporcie drogowym do organizatora publicznego transportu zbiorowego, właściwego ze względu na zasięg przewozów, od dnia 1 lutego 2019 r.

Art. 11. 1. Organizatorzy, o których mowa w art. 7 ustawy wymienionej w art.1, w odniesieniu do linii komunikacyjnych objętych planem transportowym, o którym mowa w art. 12 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą , publikują ogłoszenia o zamiarze przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie określonym w art. 19 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy wymienionej w art. 1, we właściwym dzienniku urzędowym nie później niż w dniu 1 stycznia 2018 r.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy międzywojewódzkich przewozów pasażerskich realizowanych w transporcie drogowym na podstawie art. 30 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art.12. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 5 i art. 38 ust. 1 ustawy o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 13. Zezwolenia na wykonywanie regularnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym wydane po dniu 10 września 2016 r. zachowują ważność do dnia 31 lipca 2019 r.

Art.14. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2017 r. z wyjątkiem art. 1 pkt 23 w zakresie zmiany art. 56 ust. 1 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2019 r.